

Η συγκλονιστική ιστορία του 20χρονου Ζυλιέν: Πρώτος στα ΤΕΙ με τη δύναμη του Αγίου Παΐσιου Αγιορείτου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Πυξίδα» στο ταξίδι προς το άγνωστο ήταν η πίστη του στον Θεό. «Φυλαχτό», η Καινή Διαθήκη που του έδωσε η μητέρα του προτού την αποχωριστεί για πάντα. Με την προσευχή αντλούσε δύναμη και το ησυχαστήριο του αγίου Παΐσιου στη Μονή Στομίου Ιωαννίνων ήταν και παραμένει το καταφύγιό του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΙΝΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Το όνειρο του 20χρονου Ζυλιέν Μακαλού από το Κονγκό, που μπήκε πρώτος (!) στο ΤΕΙ Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Πειραιά με 18.500 μόρια, είναι να γίνει καθηγητής πανεπιστημίου. Ήταν 16 ετών όταν έφτασε από την Αφρική στον Εβρο ως λαθρομετανάστης και σε τέσσερα χρόνια πήρε τη ζωή του στα χέρια του. «Η προσευχή είναι το μόνο πράγμα που μου έδωσε δύναμη να ξεπεράσω τις δυσκολίες. Αυτή είναι η ζωή μου, η προσευχή» λέει στην «**Espresso**» ο νεαρός, ο οποίος πέρασε έναν γολγοθά έως ότου εγκατασταθεί στο Παράρτημα Προστασίας Παιδιού Ιωαννίνων στην Κόνιτσα.

Λιγομίλητος, αποφεύγει να αναφερθεί στη «φυγή» του από το Κονγκό και την περιπλάνηση για να φτάσει στην Ελλάδα μέσω Τουρκίας, ενώ το αίτημα που έχει

καταθέσει για προσφυγικό άσυλο παραμένει στο «συρτάρι» των υπευθύνων.

Ο πατέρας του ήταν πολιτικός και η οικογένεια είχε άλλα τέσσερα παιδιά, δύο κορίτσια και τρία αγόρια.

Ο 20χρονος αρνείται να μιλήσει για τα συγγενικά του πρόσωπα. Φοβάται για τη ζωή τους (και για τον εαυτό του). Το μόνο που ξέρει σίγουρα είναι ότι ο ένας του αδελφός είναι νεκρός.

Τους πρώτους τρεις μήνες στην Ελλάδα τούς πέρασε σε ένα μικρό κελί στην Ορεστιάδα, σε άθλιες συνθήκες. Μετά πήγε στην Αθήνα, όπου κατάφερε να επιβιώσει γνωρίζοντας ανθρώπους που τον βοήθησαν και τον φιλοξένησαν και τον Οκτώβριο του 2012 κατέληξε στην Κόνιτσα. «Το πρώτο πράγμα που έφαξα όταν ήρθα εδώ ήταν ο δρόμος για την εκκλησία. Είμαι καθολικός, μαθαίνω την Ορθοδοξία και κάθε Κυριακή, αν έχω δύναμη, πηγαίνω στην εκκλησία. Η οικογένειά μου με έμαθε να είμαι κοντά στον Χριστό» λέει στην «**Espresso**» ο Ζυλιέν.

Δίψα για μάθηση

Όταν ήρθε στην Ελλάδα το 2011 δεν μιλούσε ελληνικά, όμως η δίψα του για μάθηση ήταν μεγάλη. Από τα πρώτα βιβλία που κράτησε στα χέρια του ήταν αυτά του χαρισματικού γέροντα Παϊσίου και με τη δύναμη του αγίου, όπως λέει, πέτυχε!

Με τη βοήθεια εθελοντών καθηγητών άριστευσε στο ΕΠΑ.Λ. της Κόνιτσας και μετά ήρθε το εξαιρετικό αποτέλεσμα που επιζητούσε: «Διάβαζα οκτώ ώρες την ημέρα. Κάποιες φορές καθόμουν ως τις 5.00 το ξημέρωμα». Λίγες ημέρες πριν από τις πανελλαδικές εξετάσεις είχε μια συνάντηση η οποία, όπως λέει ο ίδιος, τον βοήθησε πολύ: «Μιλώ συχνά με τον πατέρα Ιωήλ στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου. Είναι ο πνευματικός μου. Τον συνάντησα και πριν από λίγες ημέρες, στη γιορτή του αγίου Κοσμά. Τα λόγια του μου δίνουν πάντα κουράγιο». Εκείνο που προβληματίζει τον Ζυλιέν είναι πώς θα καταφέρει να ζήσει και να σπουδάσει στον Πειραιά, ωστόσο δεν χάνει την ελπίδα του ότι με τη στήριξη όσων τον φροντίζουν όλα αυτά τα χρόνια θα τα καταφέρει.

Πηγή: espressonews.gr